SH 72073**Hawker Sea Fury FB.11****1/72****History Notes researched by Chris Hughes, England, U.K.**

In 1943, as a result of Hawker's examination of a captured Fw 190A, the company began work on a much-modified version of the Hawker Tempest, to specification F.2/43. This aircraft became known as the Hawker Fury, but it did not see service with the RAF as the order was cancelled at the end of WW2. However, in parallel to Specification F.2/43, there was a separate Specification N.7/43, to produce a shipboard interceptor for the Royal Navy. Hawker collaborated with Boulton Paul, who adapted the Fury for aircraft carrier use.

The first prototype Sea Fury flew on 21 February 1945, but it lacked the folding wings necessary for carrier operations. The second prototype, now fitted with folding wings, flew on 12 October 1945, but it was nearly a year later, on 7 September 1946, that the first production aircraft, the Hawker Sea Fury F Mk 10 took to the air.

Early in 1947, the Sea Fury F Mk 10 entered service with the Royal Navy, with an initial delivery of 50 aircraft. The Mk 10 was superseded by the FB Mk 11, which supplemented the four wing-mounted 20mm cannon of the F Mk 10 with a range of underwing weapons, such as bombs and rockets.

A total of 615 Sea Fury FB Mk 11 were built by the time production ceased in November 1950. A number of these aircraft were sold to Australia and Canada. Hawker later reconditioned some of the ex-Royal Navy aircraft and sold them to Burma, who received 18 and 15 were supplied to Cuba. The Dutch company, Fokker, produced 22 F Mk 50 and 25 FB Mk 51 for the Royal Netherlands Navy.

As for the Fury, 55 of the land-based version were sold to Iraq, including some two-seat trainers. Some of these aircraft survive to the present day as museum pieces. Pakistan also received 87 Furies and one of the prototypes. They also received 5 Sea Furies, converted for land-based use.

Technical Specifications (Hawker Sea Fury FB Mk 11):

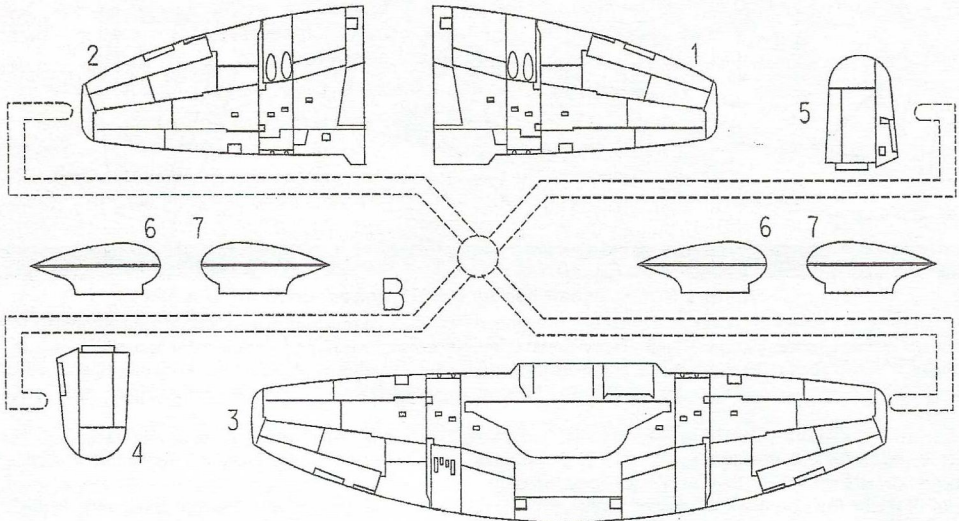
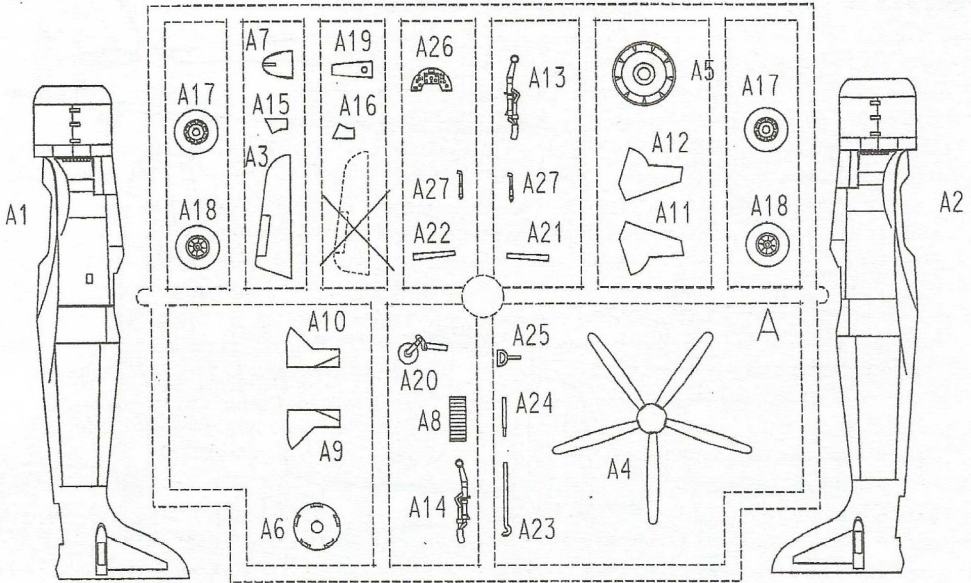
Span 38ft 4 $\frac{1}{2}$ in (11.69m), length 34ft 8in (10.56m), height 15ft 10 $\frac{1}{2}$ in (4.84m)

Production aircraft were powered by the Bristol Centaurus 18 radial engine.

Top speed was 460mph (740km/h) at 18,000ft (5,485m) altitude. Range was 700 miles/1,126km on internal fuel.

Standard armament was four 20mm Hispano cannon and bombs or rocket projectiles under the wings.

DÍLY - PARTS

Použit
kyanoakrylátové lepidlo
For gluing use
cyanoacrylate glue

C (PUR parts)

D (CLEAR part)

Historii typu sestavil Chris Hughes.

CZ

V roce 1943, potom co byl továrnou Hawker otestován ukořistěný německý stíhací letoun Fw 190A, zahájila společnost Hawker projekt velmi upravené verze stíhacího letounu Hawker Tempest, a to podle vydané specifikace F.2/43.

Tento nový letoun, který se později stal známým pod označením Hawker Fury, nebyl nikdy operačně nasazen u jednotek RAF, protože jeho výroba určená pro jednotky RAF, byla zrušena před koncem 2. světové války. Avšak souběžně se specifikací F.2/43 byla vydána specifikace N.7/43, požadující vývoj stíhacího letounu, určeného pro službu na palubách letadlových lodí Royal Navy. Společnost Hawker na tomto projektu spolupracovala se společností Boulton Paul, které byla svěčena úprava letounu Hawker Fury na námořní verzi. První prototyp Sea Fury vzletl poprvé 21. února 1945, neměl však ještě upravené křídlo, umožňující sklápění křídla, nutné pro operační nasazení na letadlových lodích. Druhý prototyp byl již vybavený sklápěcím mechanismem křídla, poprvé vzletl 12. října 1945. Trvalo to však téměř ještě celý další rok, než první sériový letoun Hawker Sea Fury F Mk. 10 odstartoval 7. září 1946 ke svému prvnímu letu. Počátkem roku 1947 byly letouny Sea Fury

F Mk. 10 operačně nasazený u jednotek Britského námořnictva (Royal Navy), první dodávka čítala 50 strojů.

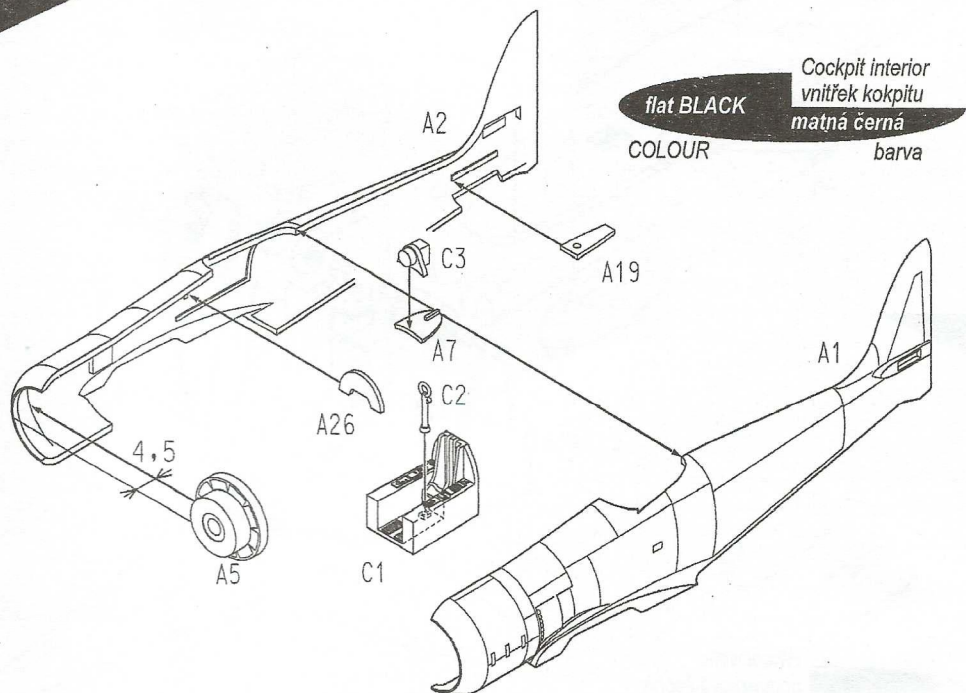
Verze Sea Fury F Mk. 10 byla pak nahrazena verzí FB Mk. 11, která mimo standardní výzbroj verze F Mk. 10, t.j. čtyři kanony ráže 20 mm, mohla nést doplňkovou výzbroj na závěsnicích pod křídly, na příklad bomby a rakety.

Celkem bylo vyrobeno 615 kusů verze FB Mk. 11, výroba byla ukončena v listopadu 1950. Řada vyrobených letounů byla prodána do Kanady a Austrálie. Továrna společností Hawker také později upravila některé bývalé stroje z dodávek pro Royal Navy, a prodala je do Burmy (18 kusů), patnáct dalších strojů bylo dodáno na Kubu. Holandská továrna Fokker vyrobila 22 kusů verze F Mk. 50 a 25 kusů FB Mk. 51, dodané byly Holandskému námořnímu letectvu. Podobně jako letoun Fury, bylo 55 kusů pozemní verze prodáno do Iráku, včetně několika dvojmístných cvičných letounů. Některé z těchto strojů přežily do dnešní doby jako muzejní exponáty.

Do Pakistánu bylo dodáno 87 kusů Hawker Fury plus jeden z prototypů, Pakistánské letectvo také obdrželo 5 kusů letounů Sea Fury, které byly konvertovány na pozemní verzi.

Technické údaje (Hawker Sea Fury FB Mk. 11): Rozpětí 11,69 m. Délka 10,56 m. Výška 4,84 m. Pohonná jednotka: radiální motor Bristol Centaurus 18. Maximální rychlost 740 km/hod ve výšce 5,485 m. Dolet byl 1,126 km s použitím vnitřních palivových nádrží. Standardní výzbrojí byly čtyři 20mm kanony Hispano v křídle a bomby nebo rakety na závěsnicích pod křídlem.

1

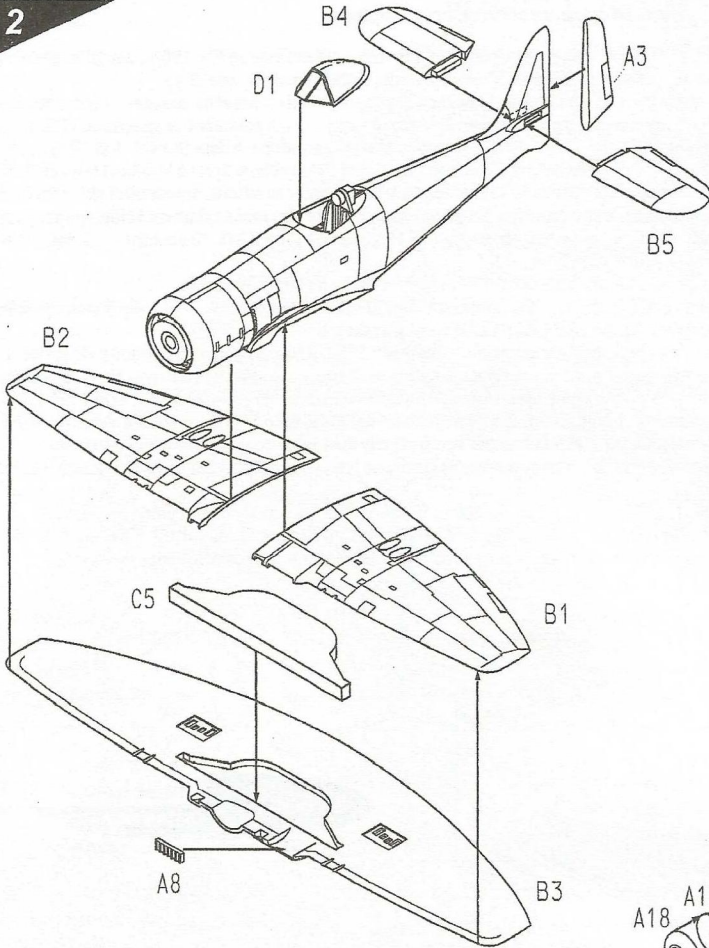

flat BLACK
COLOUR

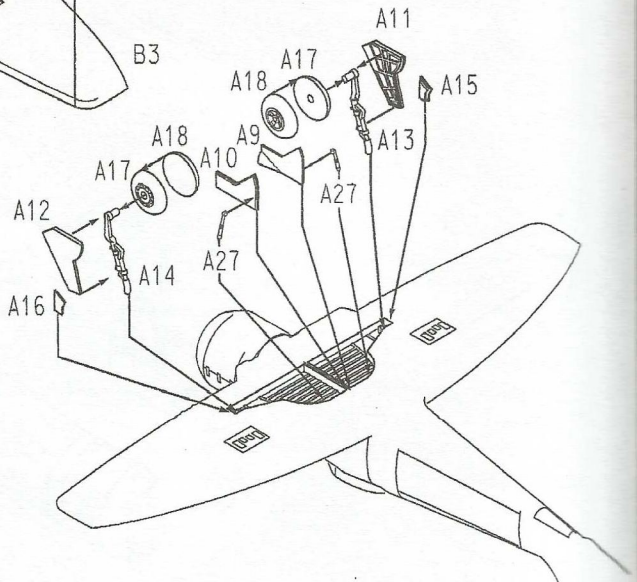
Cockpit interior
vnitřek kokpitu
matná černá
barva

SESTAVA - ASSEMBLY

2

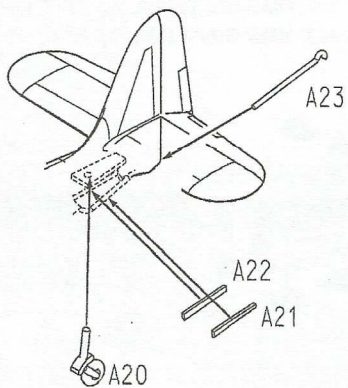
3

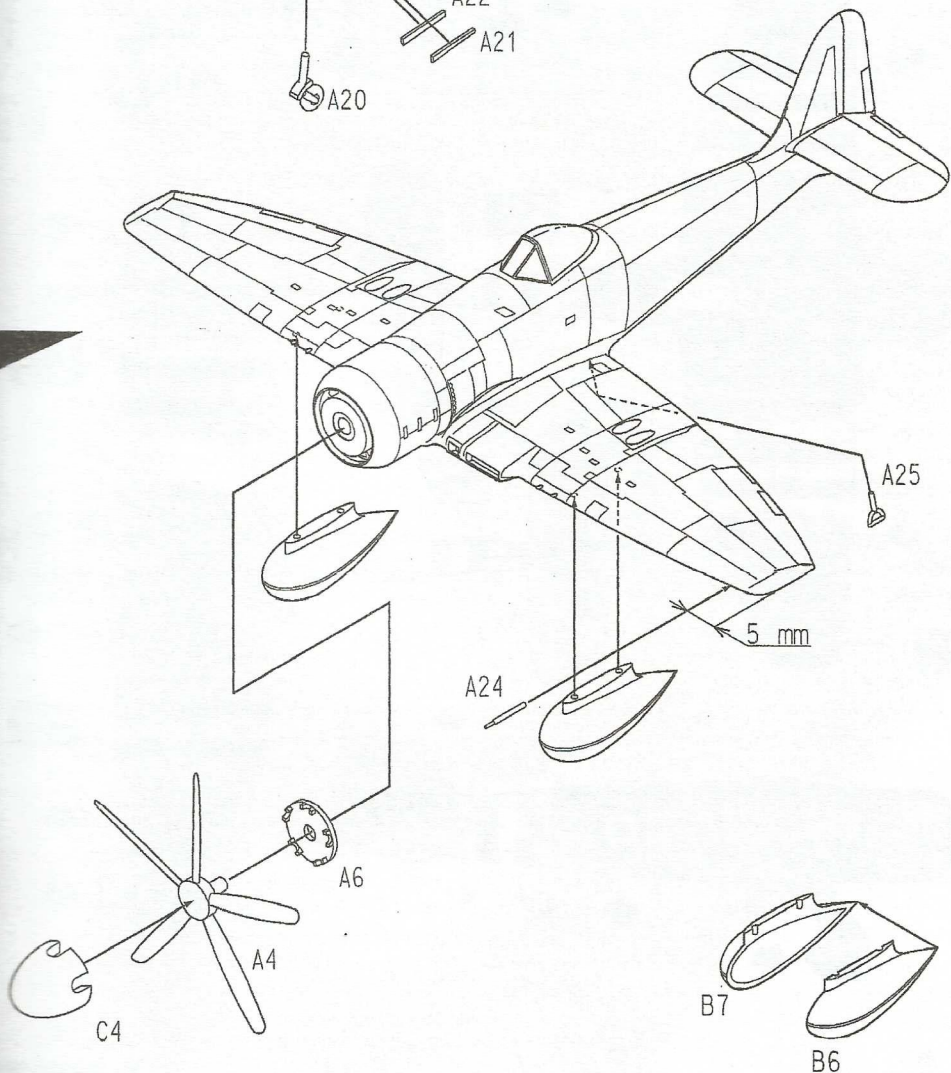
Wheel wells
 Grey Green Primer podvozkové šachty
 sedozelená

COLOUR FS 34226 barva

4

5

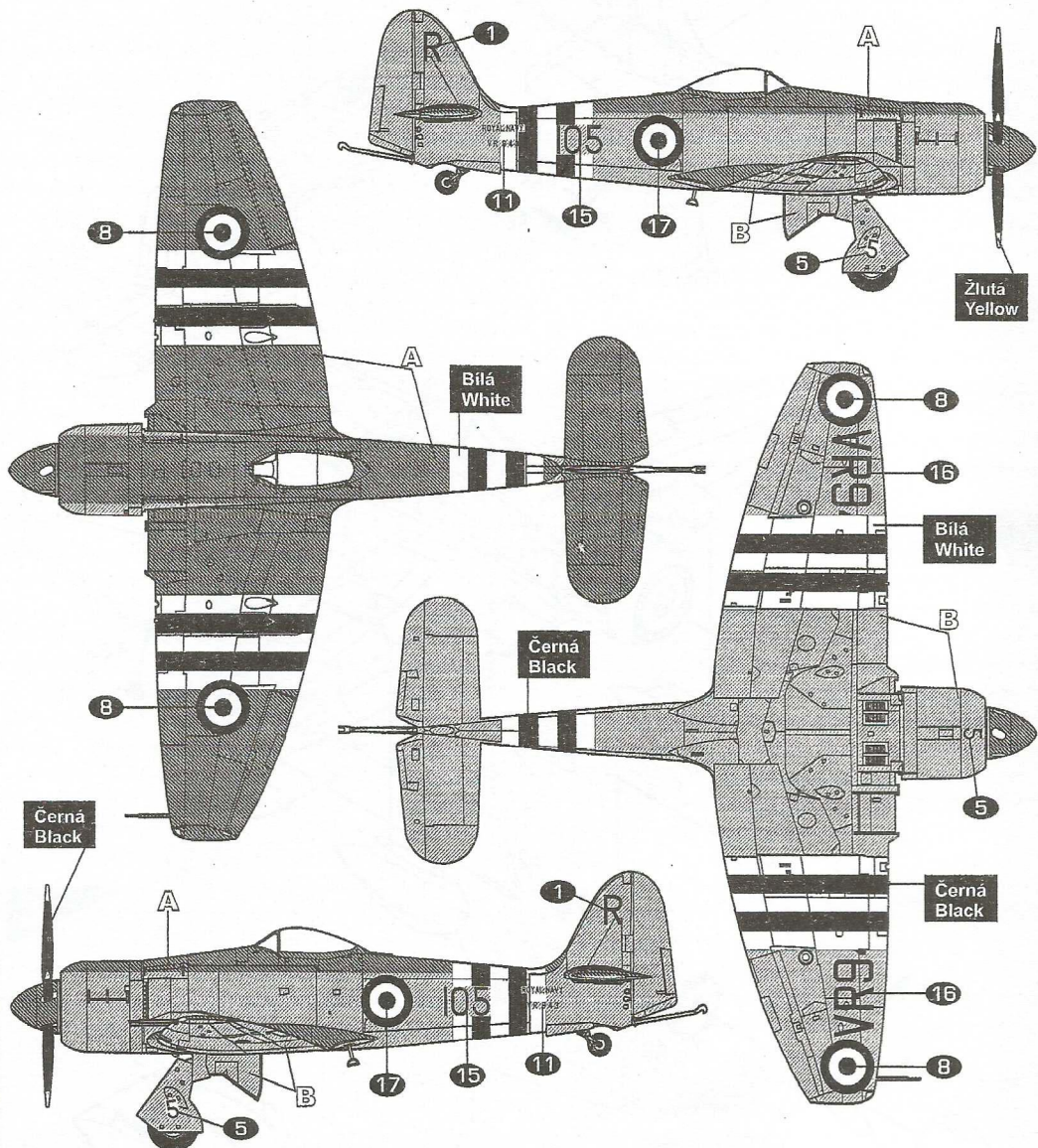
ZBARVENÍ a OZNAČOVÁNÍ

CAMOUFLAGE and MARKING , TARNUNG und KENNUNG , CAMOUFLAGE et DESIGNATION

Hawker Sea Fury FB. Mk. 11, VR 943, HMS Glory, 801. Sq. FAA, vody u pobřeží Koreje, 1952.
Hawker Sea Fury FB. Mk. 11, VR 943, HMS Glory, 801. Sq. FAA, seaside waters Corea, 1952.

cam. A

A
H331 Tmavá mořská šedá
Dark Seagrey

B
H74 Světle šedozelená
Sky Type S

info
Barvy GUNZE
GUNZE colours No.

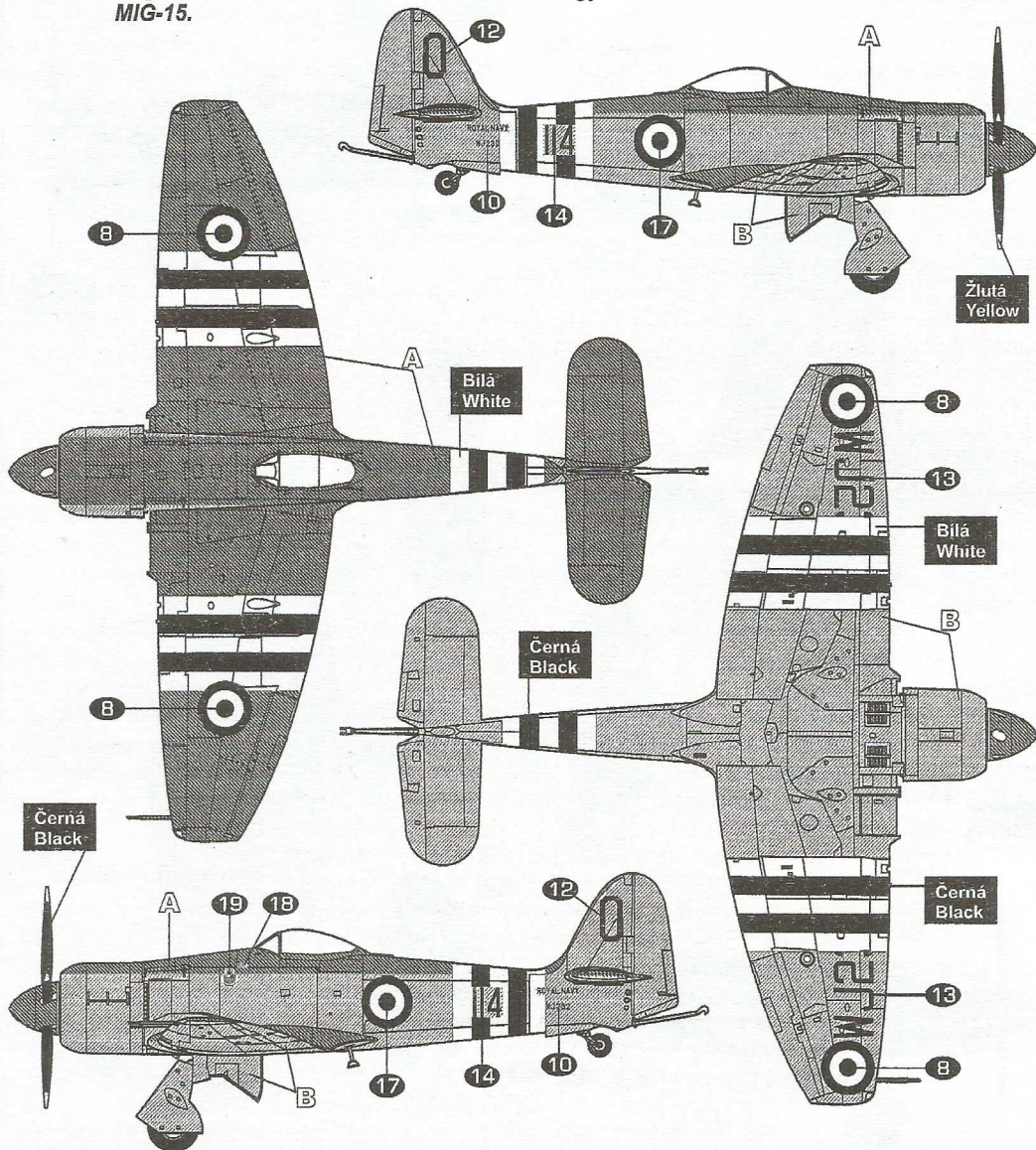
ZBARVENÍ a OZNAČOVÁNÍ

CAMOUFLAGE and MARKING, TARNUNG und KENNUNG, CAMOUFLAGE et DESIGNATION

Hawker Sea Fury FB. Mk. 11, WJ 232, HMS Ocean, 802. Sq. FAA, vody u pobřeží Koreje. Dne 9. srpna 1952 na tomto stroji sestřelil Lt. Peter "Hoagy" Carmichael severokorejský MIG-15. Hawker Sea Fury FB. Mk. 11, WJ 232, HMS Ocean, 802. Sq. FAA, seaside waters Corea August 9, 1952. On this aircraft Lt. Peter "Hoagy" Carmichael shot down a Northcorean MIG-15.

cam. B

A
H331 Tmavá mořská šedá
 Dark Seagrey

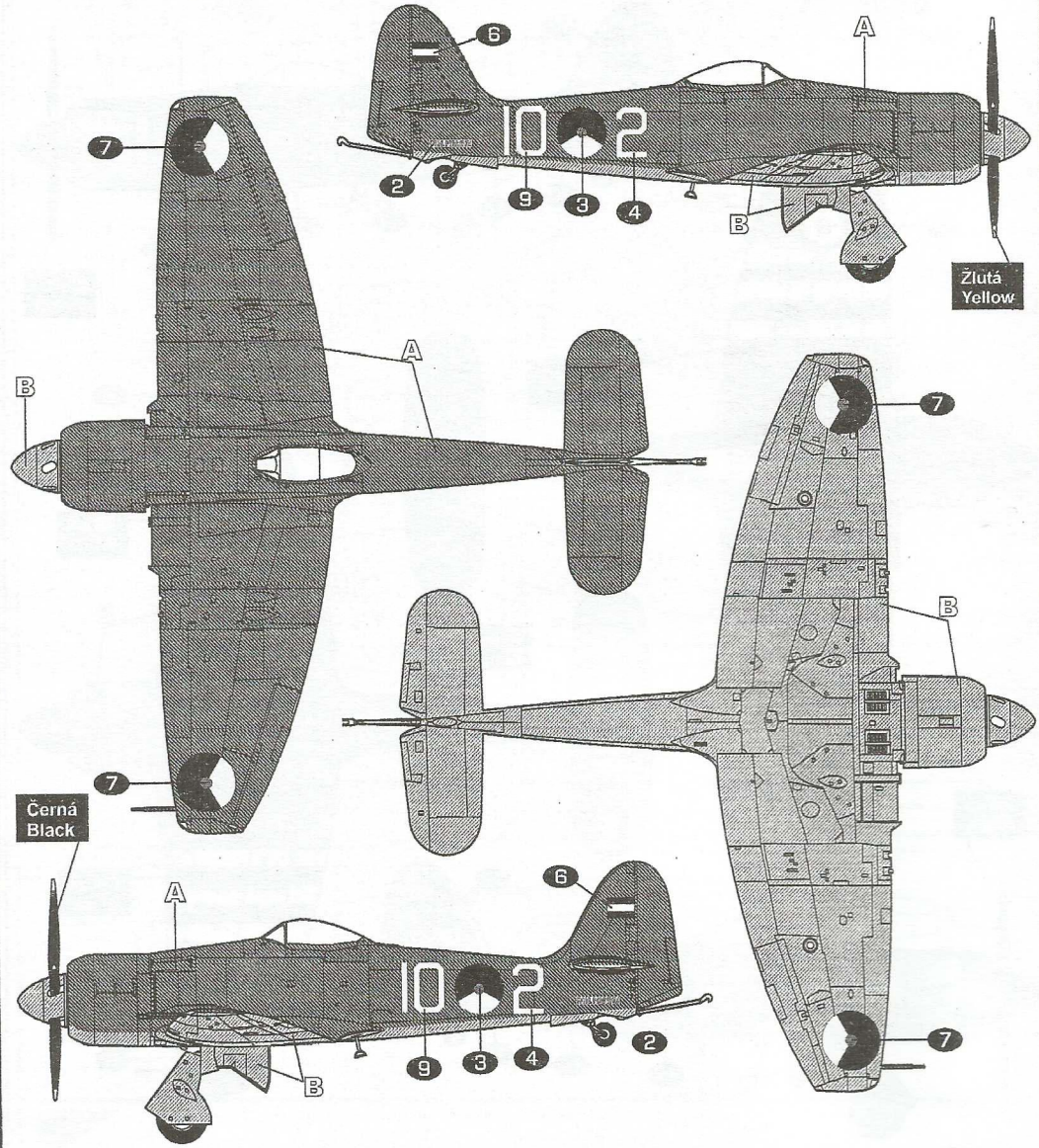
B
H74 Světle šedo zelená
 Sky Type S

Info
 Barvy GUNZE
 GUNZE colours No.

ZBARVENÍ a OZNAČOVÁNÍ
CAMOUFLAGE and MARKING , TARNUNG und KENNUNG , CAMOUFLAGE et DESIGNATION

Hawker Sea Fury FB. 51 (export version FB. Mk. 11), letadlová loď Karel Doorman, 860. Sq. Koniklijke Marine, 1952.
 Hawker Sea Fury FB. 51 (export version FB. Mk. 11), Aircraft Carrier Karel Doorman, cam. C, 860. Sq. Koniklijke Marine, 1952.

Zlutá
Yellow

Černá
Black

A
H331 Tmavá mořská šedá
 Dark Seagrey

B
H74 Světle šedozelená
 Sky Type S

info
 Barvy GUNZE
 GUNZE colours No.